

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, PSČ: 225 08, adresa pro doručování: detašované pracoviště Ostrava, Zelená 3158/34a, PSČ: 702 00, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 17 Cad 51/2004 – 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25. 9. 2003, č. j. 6003-3347/2003-Kr, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava – město ze dne 21. 7. 2003, č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/319/OŘ/03/1270. OSSZ Ostrava – město napadeným rozhodnutím zamítla návrh žalobkyně na povolení obnovy řízení ve věci nároku na nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dne 27. 1. 1998. V této věci rozhodla OSSZ Ostrava – město pravomocným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2001, č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/319, že žalobkyni nenáleží nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dne 27. 1. 1998. Proti předmětnému rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 1. 11. 2003 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě a domáhala se zrušení tohoto rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29, řízení přerušil. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 42P a Nc 457/2002 a ONC 1767/2002 probíhá řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům. Krajský soud konstatoval, že podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu usnesením přerušil řízení, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé. Jelikož bylo zjištěno, že u Okresního soudu v Ostravě probíhalo řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům, a soud měl za to, že výsledek tohoto řízení může mít vliv na rozhodování o věci samé, krajský soud podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. řízení přerušil. V poučení předmětného usnesení soud uvedl, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné

prostředky. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29, o přerušení řízení, si žalobkyně osobně vyzvedla dne 9. 3. 2004.

Proti tomuto usnesení o přerušení řízení podala žalobkyně dne 24. 3. 2004 odvolání, ve kterém především namítala, že rozhodnutí v řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům nemůže nikterak změnit rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ve věci samé. Přerušení řízení označila žalobkyně za plně nedůvodné a navrhovala, aby bylo usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29, zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k pokračování v řízení a rozhodnutí ve věci samé.

Dne 17. 8. 2004 byl spis Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 58 Ca 66/2003, převeden do rejstříku Cad téhož soudu pod sp. zn. 17 Cad 51/2004.

Zjevná chyba v psaní v předmětném usnesení o přerušení řízení, která spočívala v uvedení ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) s. ř. s. namísto ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s., byla na žádost žalobkyně opravena usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 17 Cad 51/2004 – 72, s odůvodněním, že opravu bylo nezbytné provést usnesením, když žalobkyně odmítla předložit své vyhotovení opravovaného usnesení o přerušení řízení s tím, že jde o její majetek.

Na základě výzvy krajského soudu stěžovatelka ve svém vyjádření ze dne 3. 9. 2004 uvedla, že svým podáním ze dne 24. 3. 2004 označeným jako „odvolání“ měla na mysli podání kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29 (nyní 17 Cad 51/2004 – 29). Současně poukázala na vadné poučení, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Stěžovatelka proto nevěděla, jakého opravného prostředku má využít a v jaké lhůtě jej má podat. S ohledem na tuto skutečnost požádala stěžovatelka o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, bude-li mít krajský soud za to, že kasační stížnost byla podána po lhůtě.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 9. 2004, č. j. 17 Cad 51/2004 – 46, rozhodl, že se návrh na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti zamítá. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout, proto návrh žalobkyně zamítl. Poukázal přitom na skutečnost, usnesení soudu ze dne 8. 12. 2003, č. j. 17 Cad 51/2004 – 29, o přerušení řízení, obsahuje správné poučení o tom, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

Proti tomuto usnesení o zamítnutí návrhu na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o této kasační stížnosti. Namítala, že krajský soud neposoudil řádně dané skutečnosti a nezákonnost jeho rozhodnutí spočívá v důvodech podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatelka navrhla, aby bylo napadené usnesení krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaná se k podané kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil, zda projednání kasační stížnosti stěžovatelky nebrání nedostatek podmínek řízení.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je jednou z podmínek řízení důvod a zájem na právní ochraně... (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2003, č. j. 6 Ads 42/2003 – 79).

Zájem na právní ochraně podle názoru vyjádřeného Nejvyšším správním soudem v citovaném judikátu není dán tehdy, je-li každému zřejmé, že soudní řízení v dané věci nemůže mít objektivně žádný užitek.

V posuzované věci jde o kasační stížnost proti usnesení, kterým byl zamítnut návrh stěžovatelky na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti proti usnesení o přerušení řízení.

Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že kasační stížnost proti usnesení o přerušení řízení není přípustná ve smyslu ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s., neboť toto usnesení je svou povahou dočasné. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 29. 6. 2006, sp. zn. 4 Ads 77/2004, kasační stížnost podanou proti usnesení krajského soudu o přerušení řízení odmítl.

Za této procesní situace pozbylo smyslu posuzovat správnost závěru krajského soudu o tom, že nelze prominout zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, když tato kasační stížnost již byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta z jiného důvodu.

Je proto zřejmé, že rozhodnutí v této věci by stěžovatelce, ani žalované nepřineslo žádný užitek a navíc toto řízení se zřetelem k odmítnutí jeho základu zcela pozbylo na významu. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že není dán právní zájem na meritorním rozhodnutí této věci. Vzhledem k tomu, že podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti vyžadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. a stěžovatelka není zastoupena advokátem, další kroky činěné v této věci, směřující k odstranění nedostatku zastoupení stěžovatelky a doplnění kasační stížnosti, by v důsledku výše uvedeného byly v rozporu se zásadou procesní ekonomie, resp. hospodárnosti řízení.

Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s., kasační stížnost stěžovatelky odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v nedostatku právního zájmu na rozhodnutí o věci samé.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu